

Kvenvær, langs Straumfjorden til Straum, blir ferdigbygd, og at den idylliske Helgebostadøya — eller Helbustad som den heter her ute — blir knyttet til hovedveien med ei bru. Helgebostad har sin egen hjortestamme, og i mange år før første verdenskrig hadde en tysker jakthytte på øya.

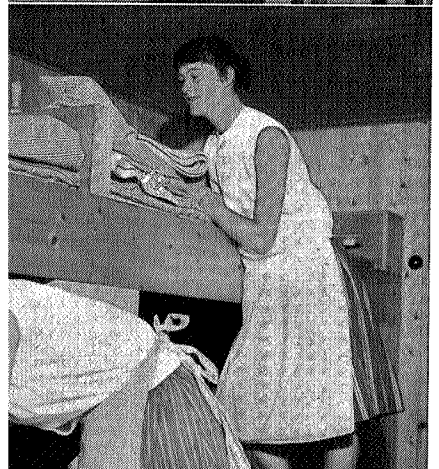
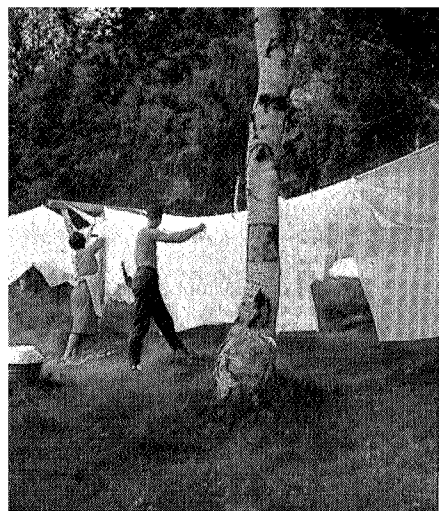
Veien gjennom Straum Markabygd går i et terreng som for den saks skyld gjerne kunne være Østerdalen. Noen følelse av å være i et kystlandskap har vi i alle fall ikke når vi i skoglenne passerer vatn etter vatn fra Husvatnet i Straum til Hammerstad i Barmanfjord. Det er her et steds hatterværingene bør bygge sitt første turisthotell, og da bør det være et i toppklasse!

HENRY STRAND

Daglig liv på hytta

Har du tenkt over at Trondhjems Turistforening driver Trøndelags største hotell i sommermånedene og i påsken? Når en tar alle hyttene under ett er det ikke noe hotell som tilnærmevis har et slikt besøk som T.T.-hyttene i denne tiden. I sommer bodde jeg selv noen dager på «Villa Tipp», T.T.s aller minste hytte, kloss oppi Gjevilvasshytta. Så fikk jeg rikelig høve til å følge Gjevilvasshyttas dagsrytme fra dag til dag. Det var bare å gi seg over — i beundring. Sju kvinner og én mann sterk holdt hele maskineriet i gang, og hvilket maskineri! Klokka seks om morgenen duret vekkerklokka på vertinneloftet. Først ved midnattstid tørnet vertinna inn igjen. Nesten like lang arbeidsøkt var det for de fleste av betjeningen. Gjevilvasshytta er den T.T.-hytta som har størst belegg, og i sommer slo den alle rekorder. På en eneste uke hadde den 338 overnattinger, og folk fra alle kanter av verden kom dit for kortere eller lengere tid.

En «alminnelig by-kokk» og en vanlig hotelldirektør ville uten tvil ha kapitulert for det enorme arbeidspresset og de mange problemene som hver dag oppstår på ei slik hytte. På Gjevilvasshytta, som på de andre hyttene, serveres det daglig fire måltider. Maten må hentes over to mil unna, og en har bare melkruta å lite på som «visergutt». I sommer sto bakstekona Gunhild og bakte 12 svære brød i slengen. De gikk med på én dag. I det kolossale innrykket i påsken går det med 12—13 lange brød bare til frokost!

Noen dager er det tretti mennesker til middag, andre dager opp til ett hundre! Kokka skal være oppfinnsom for å klare en slik situasjon. — Men det er velsignelse i maten vår! sa Astrid Granli — for det blir alltid nok.

Gjevilvasshytta har ingen vaske maskin, men blendende hvitt og nyrullet tøy ligger alltid på senga når en ny gjest kommer. Fra tidlig morgen til sent på kveld venter dampen opp av vaskekjelleren. Det vaskes på harde livet, og stamp etter stamp med rent tøy henges til tørk mellom bjørkene.

Bord skal dekkes, kopper vaskes, køyene rees og det skal lukte nyvasket og rent fra værelser og ganger. Noen skal ha nistepakke og varmt på termosene. En sårfoot vandrer trenger et plaster og får det. Det kimer i telefonen: En beskjed fra hovedkontoret i Trondheim. Noen unger vil sikre seg et par flasker brus før de legger avgårde på dagsturen. Så må vert-

Øverst:
Inger Eid og «drenge» Dagfinn Olsen tørker laken i kilometervis

I midten:
Sidsel Johansen fra Oslo kjøper brus i kiosken hos vertinna, fru Iversen.

Nederst:
Kari Tellesbø og Turid Kleven-Madsen har jobben å holde orden på rommene
Fotos: Henry Strand

inna inn i «buret» igjen og sørge for det.

Ny dekking av bordene. Beskjed om at ti mann kommer fra Kåsa, men hvor mange kommer fra de andre hyttene — og fra Oppdal? Det må skaffes nok mat! Plutselig vifter seilet på den andre siden av vatnet. Ut med båten for å hente de traverne som står der borte og venter. Er det ved nok i peisestuene? Flytt om litt på gjestene på et par værelser, så blir det plass til enda noen fler i natt. Musikk og sang klinger gjennom rommene. Trette, men så velsignet tilfredse fjellfolk slapper av og koser seg. Det er vidunderlig å la hvilen sige inn over seg. Herlige Gjevilvasshytta!

Ved midnattstid går vertinna gjennom alle værelser og ganger. Ser etter at ilden er slokt på peisene, og at ingen lys brenner. Hun har ansvaret på seg, døgnet rundt. I påsken er ansvaret enda tyngre:

Øverst:
Fru Iversen hilser nye gjester velkommen til Gjevilvasshytta

I midten:
Dagfinn dreng legger ut med sin prektige motorbåt for å hente gjester som er kommet fra Kåsa

Nederst:
Kokka Astrid Granli har et helt regiment kasseroller å holde greie på. Det blir mat nok til alle

Fotos: Henry Strand

Er de som bor her forsiktig når de tørker tøyet i tørkerommet? Kan det skaffes mat nok hvis det blir enda større innrykk i morgen? Og har vi plass nok? I kveld er det fullt i gangene. Kommer det enda fler i morgen, hva da?

Det daglige arbeid på T.T.-hyttene kan bare utføres av dem som elsker fjellet og vandringsmannen. Jeg har møtt mange av dem, og hadde jeg makt til det, ville jeg gitt dem Kongens medalje uten å blunke. Det er disse uoppslitelige, arbeidsglade kvinnene, og noen få menn, som har gjort T.T.-hyttene til den suksessen de er blitt.

LISE RØVIK

Med „Taunus“ til de norske fjelle

Man kan rejse og opleve andre lande paa forskjellig maade. Man kan fare igennem dem med syvmileskridt, det vil paa nutidens sprog sige, at man vælger et hurtigtgaaende tog, en do. bil eller et fly, og saa sidder man der med uret og kortet i haanden og glemmer at se paa andet end netop det for at konstatere den herlige fart, hvormed man bliver flyttet fra sted til sted i det forhaandenværende tekniske vidunder.

Naa, man kan dog opleve et lands natur, selv om man færdes i et moderne befordringsmiddel, hvis man ind imellem lever efter visens raad: «... saa bare, bare, bare ta' det roligt, og giv dig god tid, du naar det nok!» Men landets egenart opleves bedst af den, der har lejlighed til at slaa sig ned der og bo blandt landets børn en lille tid, saadan som min familie og jeg har gjort det i Norge i mange ferier. Vi har glædet os over at farte rundt i tog, bus eller i vores bil, kaldet «Taunus», men endnu mere over at have haft lejlighed til at bo lidt fast deroppe og leve med i Norges daglige liv. Jeg har haft det dejligt, naar jeg var «norsk husmor», saadan som jeg har prøvet det i Trondheim eller i hytte, f.eks. i Trollheimen, og ved Hessjøen. Det var forfriskende — og maaske kunde en og anden have interesse av at faa at vide, hvordan Norge tager sig ud for en dansk husmoder som paa snart mange dejlige ture i broderlandet har prøvet at se og høre og fornemme dagliglivets rytme.